

Yağmur mələyi oldum, rüzgarlarda sovruldum

avtoportret - 2014

mən ilk dəfə gördüyüm dağları unutmuram
sizləri ürəyimi ovsunla ovutmuram
mən bir sufi dəvrişəm atəşlərdə qovruldu
yağmur mələyi oldum rüzgarlarda sovruldum
çox uzaqlardan gəlirəm qoca dünya yaşadım
niyə cavan ölmədim niyə uzun yaşadım
niyə aldatdı məni ulduzların düzümü
sehirlə aynalardan gizlədirəm üzümü
ilahi harda olsam ay gəlib tapır məni
gəl bu gecə yarısı səssizcə apar məni
iki dünya arası nə çilələr çəkmişəm
beş on şeir yazmışam beş on rəsm çəkmişəm
dost dediyim kimsəni aldatmadım satmadım
yasaq meyvələr vardı əlimi uzatmadım
gecələr rüyalarda uzaq parisi gördüm
nə istanbula getdim nə də tərizi gördüm
mən sənə sir verib sir saxlamışam
dörd boğaza gələndə gizlicə ağlamışam
ürəyim parçalanır əlini uzat mənə
göylərdən qovulmuşdum göylərə qaytar yenə
yenə bir bulud olub dolaşım göy üzündə
məni tək tənha qoyma burda çölün düzündə
qoy bir daha bir daha atəşlərdə qovrulur
qiyamət gününədək rüzgarlarda sovrulum

camal süreyanın 8:10 vapuru

istanbulda bir qış günü
ərzincanlı camal əfəndi
8:10 vapuruna mindi
geri dönmədi şair
ərzincanda bir quş var
qanadında gümüş var

oxuduğu qəzeti qatlayıb qoydu cibinə
siqara çəkmək üçün üst qata çıxdı
8:10 vapuru fit verib ayrıldı sahilə
bu şəhəri sevmədiyi gözlərindən bəlliydi
qurduğu xəyalları uçurub yıxdı
ərzincanda bir quş var

mavi ipək bir qış günü
8:10 vapuruna mindi
ərzincanlı camal əfəndi
son bir dəfə içinə çəkib qoxladı dənizi
o yarımçıq bir şeir
yarımçıq bir portretidi indi

yarımçıq bir portretidi
gözlərində qəm kədər
içində qanlı bir bulaq axar
qiyamət gününə qədər
ərzincanda bir quş var
qanadında gümüş var.

Adil Mirseyidin son şeirləri

günorta ilğimləri

qəhvə fincanında fala baxıram
divarları çatlamış mətbəxtə haçansa gördüyüm
görüb könül verdiyim əski rüyalara dönürəm
orda yaz yağmurdan sonra
günəşdən aydan ulduzdan yonulmuş kimi quşlar
hər səhər bir təzə nəğmənin iliyini sora sora
bir təzə sirr açır mənə

qara sevda şairiyəm yenə
qafamda bir gözəl bəla

mou dela kak saja bela

daha yol görünür mənə
özümü aldadıram yenə
olmayacaq olaylar uydururam
bircə çarə var ancaq bu ömrü boşlayasan
burdan çıxıb gedəsən uzaq tənha adaya
və hardasa hər şeyi yenidən başlayasan
qəhvə fincanında fala baxıram
pəncərədə bir rəya rüyada bir tut ağacı
hovuzda üzən qırmızı balıqları izləyən pişik
pəncərədə günorta ilğımı
ilğim içində çılpaq bir qadın
o qadının ayaqları altına
atardım bu dünyanı
rüyadan ayıldım ilğimdan çıxdım
pəncərədə bir kabus

vitraj ustası

divar saatının əqrəbindən
vaxt əriyib tökülür
rüzgarın naxışları
ilmə ilmə sökülür
ömür yenə bir gerçəkdi
həyat yenə müəmma
mən ayla bir süfrədə
şərab içirəm amma
mən vitraj düzəldirəm
yaşanmış sevdalardan

indicə gün doğacaq pəncərədə
qızıla boyanacaq pəncərə şüşələri
davul çalacaq köksümdə ürək
bir böyük savaş var içimdə
qan sızan yaraları yelpikləyəcək külək
bir gözəl misrayla açılar yaram
qürbət yollarında bir ölümlə sona yetər
bir sevdəylə başlayan maceram
mən vitraj düzəldirəm

ümid çiçəklərindən

dün alman kirkasının önündən keçdim
göy məscidlə alman kirkası arasında
bu rəyanı qırx il öncə görmüşdüm
mən zaman tunelində ölmüşdüm
cənazəm odlar içində
iki şey var ancaq ölümə unudulur
analarımızın üzüylə şəhərlərimizin üzü
mən vitraj düzəldirəm
xəyal güzgülərindən

qızım ayan üçün nar çiçəkləri

mayın ortasında nar çiçəkləyir
içimdə dekabr qar çiçəkləyir
gözlərimdə hüzn üzümdə kölgə
belə bir axşamda öləcəm bəlkə

ağrıdan qıvrılır ürəkdə umud
bir nar çiçəyi ver bir əlçim bulud
yaramı sarıdım bir şeir yazdım
gördüyüm yuxunu xeyirə yozdum

al məni qoynuna dəniz küləyi
bir nar çiçəyi şair ürəyi
mən başı bələli türk şairiyəm
hələ həyatdayam hələ diriyəm

mən hələ nəğməmi bitirməmişəm
hələ cənnətimi itirməmişəm
göy qübbəsində bir mələk uçur
qürbət mövsümündə nar çiçək açır

ömür gün yoldaşına

yağışlı bir gündə öləcəyəm mən
başında bir gözəl eşq macerası
bilmirəm belə gec anlamırdım nədən
bayatıdı olum ölüm arası

şair qarışsan qara bağlama
iki gözün iki çeşmə olmasın
dost düşmən var dua elə ağlama
ürəyində qonçə umud solmasın

sağlığında mənə tuzaq quranlar
əlini öpərlər xoş söz deyərlər
yaman gündə bizdən uzaq duranlar
təsəlli verərlər sən döz deyərlər

can bədəndə ikən hələ umud var
ölümün üzünə güləcəyəm mən
gələnlərdən gələnlərdən göyde bulud var
yağışlı bir gündə öləcəyəm mən

